

A dög

Pierre de Brach újabb költeménye Ronsard témájára

*halat veszel a piacon
de nem lesz aki megcsinálja*

*halat veszel a piacon
csak hogy becsapnak pimaszon
bűdös levelet ereszt a szájára
nem hatsz meg senkit nem bizony
a volt varázs így lesz iszony
mert öreg leszel nemsokára
kacérságodnak ránc a bája
spórolsz a gázon villanyon
behúzódsz egyetlen szobába
és ott szakad rád a plafon
de nem lesz aki megcsinálja*

Levél a tengerész- szeretetotthonból

Pálinkás Gyurinak

*bár kapitánynak képzeltük magunkat
a süllyedő várost magára hagytuk
csak béla nem vont horgonyt hű barátunk
bár azt gyanítom te is hogyha élnél*

*a roncs hajóra néha visszatérnél
elnéznéd a patkányok hogy nyüzsögnek
a hídon egymást marva és harapva
és mintha némely elmerült kabinba*

*nagy szíved egy-egy hölgye volna zárva
nekibúsulnál mint afféle árva*

*és ringana veled a kocsmabárka
ragadna új s új nem várt kikötőbe*

*és áradna a nyelvet törve tőbe
a rémületes nyomdakész halandzsa
de hát nem élsz és ezzel lett kerek
a történet hogy nincsen folytatása*

M E L I O R I S Z B É L A

Zárókövek

*mintha még látható volnál
mint egy régi szoborfülkében
csak éppen hátrafordultál?*

*

*én valahogy nem találtam
nincs is hozzád vezető ösvény?
keresselek mégis? másban?*

*

*mindig beakad valami
cipőfűző drótszál de várlak
ilyenek a föld nyarai*

*

*elmennék veled
a világ végére is – induljunk
amint csak lehet*